

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

Žehnání tříkrálové vody

Únor 2021

O SLAVNOSTI ZJEVENÍ PÁNĚ SE ŽEHNÁ VODA KADIDLO A KŘÍDA

Kadidlovník pravý – posvátný strom

Pryskyřice kadidlovníku před úpravou

SLŮVKO FARÁŘE

SMUTNÝ OSUD

Adoptované prase z útulku skončilo tragicky, noví „páníčci“ ho snědli

=„Kanadské ochránce zvířat pobouřil incident, kdy jistý pár v provincii Britská Kolumbie přesvědčil vedení jednoho z tamních útulků o tom, že bude ideálním opatrovatelem vietnamského prasete jménem Molly. Za pár týdnů se však zjistilo, že nebohé zvíře skončilo na pekáči. Podle policie ale dvojice žádný zákon neporušila, a tak vyvázne bez potrestání.

„Když jsme se to dozvěděli, první reakcí byl šok. Zlomilo nám to srdce,“ řekl zaměstnanec organizace proti krutému zacházení se zvířaty z provincie Britská Kolumbie (SPCA) L. D. televizi CBC. „Ke všem zvířatům, která projdou naší péčí, si vytvoříme pouto.“

Prase Molly bylo jedním z desítek zvířat svého druhu, která skončila v péči útulků spravovaných touto organizací kvůli tomu, že je původní majitelé týrali. Pár z města Duncan si Molly vyhlédl a adoptoval 19. ledna.

Prasata jsou stále populárnějšími domácími mazlíčky a i Molly se měla stát jedním z nich. Minulý týden však organizace zjistila, že ji potkal smutný osud. Noví majitelé ji údajně nedokázali vycvičit, a tak ji snědli.

Podle listu The Huffington Post organizace kontaktovala policii, která konstatovala, že zákon by byl porušen pouze tehdy, kdyby zvíře zabili nehumánním způsobem. To se však nestalo, a tak pár nebude nijak potrestán. Jména dvojice se ocitla na černé listině útulků a patrně již nebudou moci adoptovat žádné zvíře“=.

Milí farníci, výše uvedený nadpis a text je opsán z jistého média a je asi dva roky starý. Okopíroval jsem si ho tehdy, protože na mě nějak zapůsobil. Soucitem nebo ztrátou soudnosti? Myslím si, že obojí má své příznivce...

Kolikrát jsem v minulosti míchal krev při zabíjačce, kolikrát jsem držel zadní nohu na provaze poraženého prasátka? Kolikrát jsem cítil vzdor slepičky (vybrané zodpovědnou hospodyňkou – maminkou), když jsem v levé ruce pevně držel oba konce jejich křídel společně s oběma dolními končetinami a v pravé ruce držel sekeru? Kolikrát jsem zahlédl snad ještě neotevřená očka malinkých koťat? Přesný počet si nepamatuji, ale nikdo mě nežaloval. A můj rozum a svědomí? Varují, abych si nespletl člověka s domácím mazlíčkem... Ach Molly, co ti to jako praseta udělali?

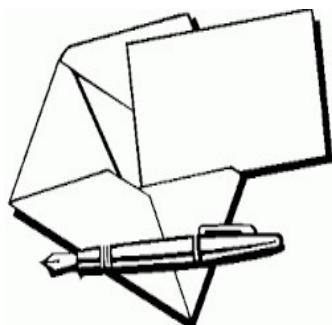
Pozor! Blíží se doba postní v čele s Popeleční středou. Mazlíčci, buďte v klidu.

PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí farníci, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

KORONA

Vyhlížíme v budoucnost
s nadějí, že bude líp.
Nebylo už zlého dost?
Nebyl to jen špatný vtip?
Nastala prý těžká krize,
každého se dotýká.
Co je slyšet z televize?
Černá kronika!
Nic tak nevyděsí davy,
než denně slyšet špatné zprávy,
že to nejde napravit,
že se máme připravit,
že se máme nějak chovat,
že se máme radši schovat.
V divadlech, v kinech i
v kostelech
pomalu už roste mech.
Nemůžem zpívat a ven chodit,
komu se to může hodit?
Kdo se stal katem průmyslu
a z jakého úmyslu?
Říkají, co můžem, smíme.

Zkoušejí snad co vydržíme?
Mnozí prožívají traumata,
když na účtě není výplata.
Ze dne na den bez práce
to není vůbec legrace.
Neřekli pádné důvody,
proč zavřít malé obchody.
Ty velké mají jiné parametry,
třicet lidí na dva metry.
Jsme v kovidovém sevření,
mnoho lidí o čas hraje.
Jen tak se to nezmění,
prostě doba zlá je.
Z Anglie se blíží nový kmen,
tak daleko sahá trasování.
Nepůjdeme večer ven,
než budeme očkováni.
Co procházky do přírody,
neb nabídnout příteli doušek
vody?
Co až nám z hygieny zavolají,
že to naši blízcí mají?

Lidé již nevěří, neví si rady,
kdy to už skončí? Ptají se
vlády.
Někteří kovidem lehce prošli,
jiní až na konec pouti došli.
Mohli zde žít dlouhá léta,
odešli náhle z toho světa.
Lidé se stébel chytají,
ve šťastné konce doufají.
Mnozí se trápí, zoufají,
na výběr už nemají.
Vy věhlasní záchranáři,
ať se vaše dílo daří.
Jste lidmi, co nikdy nelitují,
s odvahou vždy vyrážejí vpřed,
když jiní pomoc potřebují
a musí to být hned.

Je slyšet zvuk sirén v dáli,
pak se maják rozblíká.
Věci zlé se kdesi staly
a čas tryskem utíká.
Děkujem Bohu, že jste s námi,
děkujem Bohu, že vás máme.
S vámi na to nejsme sami,
bez vás ten boj prohráváme.
Téměř každá profese
před koronou třese se.
Musím se vám svěřit,
nezbývá než věřit.
Ač nemoc síly ubírá,
naděje poslední umírá.
Budu se modlit a držet pěsti,
ať se k nám jednou vrátí štěstí.

Marthyfox

VÝROČNÍ STATISTIKA - 2020

Udělena svátost křtu – 19 osob (0 dospělý, 17 dětí do 6 let, 2 děti nad 6 let)

První svaté přijímání – 15 dětí v Dolním Benešově + 5 dětí v Zábřehu. Celkem 20 osob.

Podaných sv. přijímání – cca 13. 500 (z toho Zábřeh cca 1500)

Uzavřeno církevních sňatků – 7 (6 klasických sňatků dvou katolíků + 1 sňatek katolík s nepokřtěnou osobou).

Církevní pohřby (má na něj právo pokřtěný katolík) – celkem 37 (23 uloženi do hrobu, 14 zpopelnění; 13 mužů, 24 žen; 30 z DB, 2 ze ZÁ, 5 jiné trv. bydliště)

Svátost biřmování přijalo 0 biřmovanců (15 se připravuje) – bylo odloženo ze 7. listopadu 2020 a termín bude po novém roce v jarních měsících.

PKF

Kadidlo, vzácný dar přírody

Dávný posvátný strom

Vonná pryskyřice se získává naříznutím kůry stromu kadidlovníku, který je doma na Arabském poloostrově a v severním Somálsku. Přibližně v téhle oblasti vznikaly první civilizace, které výrazně vonící látku užívali nejen k přehlušení různých pachů, ale také z důvodů hygienických. Naši dávní předci správně vycítili silné antiseptické účinky kadidla, staří Egypťané jej používali jako jednu z ingrediencí balzamovacích směsí. Velkou roli hrál rovněž magický charakter: věřilo se, že kadidlo zahání zlé duchy. Pokud budeme zlými duchy chápat chmurné, temné nálady, pak funguje i dnes. Antidepresivní, úzkost zmenšující účinky kadidla jsou popsány nejen studiemi, ale zejména zkušeností mnoha lidí.

Bohatství kadidla

Starověký svět si kadidla vážil natolik, že v žebříčku peněžní hodnoty stálo výš než zlato. Svědčí o tom ostatně jeden z nejznámějších biblických příběhů. Hádejte, co přinesli Tři králové právě narozenému Ježíši? Přesně tak, kadidlo. Ale dost už historie, tahle vonná substance je cenná především díky svým vlastnostem. Kadidlo přináší klid, čistotu a spojení s bohy.

Nejvzácnější kadidlo se získává v Ománu z divoce rostoucích stromů druhu kadidlovníku pravého, latinsky *Boswellia sacra*. Typická žlutohnědá až zlatá zrna či krystaly vznikají zasycháním mízy, kadidlo je tak doslova krví těchto stromů.

Kromě stovek různých aromatických a éterických látek obsahuje takzvané kyseliny bosweliové, nadějně látky mnoha lékařských výzkumů. Ukazuje se totiž, že působí v limbickém systému mozku, evolučně velmi staré struktuře, která se podílí na emocích, chování, dlouhodobé paměti nebo čichu. V psychické rovině zmírňuje úzkosti, efekt má v léčbě depresí, ale také podporuje soustředění, pomáhá v naladění k meditaci, pročišťuje myšlenky, zjasňuje mysl.

Mysl i tělo

Kombinace obsažených látek nýbrž působí i na různé tělesné projevy, již jsme zmínili úspěchy při léčbě artritidy. Pokud chápeme bolest jako mezní stav vychýlené rovnováhy těla a duše, i zde kadidlo pomáhá. Zpomaluje a prohlubuje dýchání, takže vliv bude mít u problémů s dýchacím ústrojím, zejména při léčbě astmatu. Tisíciletími prověřené jsou hojivé, antiseptické a antibakteriální účinky. Berberské kmeny v pouštních oblastech Blízkého a Středního Východu dodnes nedají na kadidlo dopustit jako na základní výbavu své domácí lékárničky.

Svědectví o Božím jednání

Bohem nabídnutá ruka

Do 14 dní jsem přestal pít, kouřit a hrát automaty. Nevěděl jsem, že bych se za to mohl modlit. Ježíš to udělal sám. Jsem mu za to vděčný z čeho dostal mě i mou rodinu...

Milí čtenáři, chci, vám napsat svůj příběh jak jsem uvěřil v Ježíše Krista. Už je to několik let co jsem se stal křesťanem. A následuji Ježíše jako svého Pána.

Mým rodičům se narodilo 5 dětí, 2 dcery a 3 synové, Alena, Jiřina, já Jan, Luboš a Ivan. Jako dítě jsem vyrůstal v chudé dělnické rodině a můj tatínek chodil do hospody dost často a domů se vracel opilý. Vždy doma dělal kravál, jak to takoví lidé mají ve zvyku. Maminku, ale nikdy neuhodil, spíš ji ničil slovy. Já jsem si nejdříve řekl, že nechci být v životě na tom tak, jak můj tatínek.

Jak jsem byl starší, tak mě maminka pro tatínka posílala do hospody, abych ho přivedl domů. Nebyl jsem z toho nikdy nadšený, že mám jít pro něho, neboť vždy jsem si po cestě domů musel vyslechnout spousty jeho řečí a doma to jen opakoval. Ale maminka se o něho vždy bála, když se dlouho nevracel.

Asi v patnácti jsem zkoušel kouřit a to mi chutnalo. Po nějaké době jsem začal popíjet pivo, viděl jsem to u lidí a bral jsem to jako normální. Rok po vojně jsem se oženil a s manželkou Nadou jsme měli a máme 4 děti. Honzu, Danku, Lenku a Tomáše. Stával jsem se víc a víc závislý na alkoholu a na cigaretách.

Po revoluci se do republiky dostaly, hrací automaty a já jsem propadl i tomu. Hospoda se mi víc stávala prvním domovem a domů jsem se chodil jen vyspat. Děti se mě bály, když mi manželka něco řekla, co se mi nelíbilo, tak jsem odešel do hospody. V té době jsem si myslel, že v hospodě jsou ti nejlepší kamarádi, kteří tě vyslechnou a poradí ti nebo pomůžou. Po nějaké době jsem zjistil, že byli kamarády jen tehdy, když jsem měl peníze, byli to falešní kamarádi. Nejdříve jsem manželce sliboval, že přestanu pít, kouřit a hrát automaty. Nikdy se to nestalo. Vydržel jsem to vždy jen chvíli.

Naše manželství se zhoršovalo víc a víc a rok od roku bylo pro mne nesnesitelné. Svou manželku jsem neměl už rád, bylo to pro mne přítěží, kterého jsem se chtěl zbavit. Jezdil jsem na týdny pryč za práci

a to mě těšilo, že můžu být z domu. Tam jsem si mohl dělat co jsem chtěl, chodit po barech a do hospod.

Jednou, když jsem byl dost opilý, tak jsem si uvědomil, že jsem chycen alkoholem a není žádného člověka a nikoho jiného, který by mi z toho pomohl. Ježíše jsem v té době neznal. Tak jsem plánoval, že se rozvedu a po čase si vezmu život, neměl jsem smysl proč ještě žít.

Život se mi hnusil.

Jednou, když u nás byla sestra od manželky, tak se s manželkou bavila o tom, že její nevlastní dcera, také věří v Ježíše, ale jinak než ona. Oba s manželkou jsme dělali okultismus, i když každý něco jiného. Pozvala ji do Apoštolské církve do Havířova na večeři Páně. Mně se to moc nelíbilo, ale svolil jsem, aby tam mohla jet, domluvili jsme se, že si děti vezmu sebou k mým rodičům. Dvě starší děti jsme měli na prázdninách. Řekl jsem ji, že přijdu s dětmi ke švagrové do 15:00 hod. nebo se sejdem v 17:00 hod. na nádraží Ostrava – Svinov.

Když jsem s dětmi přijel k rodičům, tak mi můj tatínek řekl, že v kostele už to není takové, jak to bylo dřív. A já jsem se divil, že mi o tom mluví, že tam už hraje jen moderní hudba. Odpověděl jsem, že mě to vůbec nezajímá a nikdy nebude zajímat. Po chvíli se začalo dít něco zvláštního v mém srdci a já jsem to nechápal. Jen jsem věděl, že se setkám s člověkem, kterého jsem v životě neviděl a táhlo mě to, abych co nejdřív odešel ke švagrové. Tak jsem s dětmi u rodičů pojedl a omluvil se, že musím odejít.

Ke švagrové jsme přišli o 45 min dříve. Tam jsem se setkal s nevlastní dcerou švagrové a ta mi začala mluvit svědectví, jak si chtěla vzít život a kdo ji pomohl, že si ho nevzala. Pozvala nás oba na další týden do AC Havířov. Řekl jsem ji, že to nepůjde, že máme čtyři děti a že se nám nemá kdo postarat o ty dvě nejmladší. Řekla mi, jestli tam chceme jet, tak ať to řekneme Ježíši a On nám s tím pomůže.

Doma jsem se opřel o kuchyňskou linku a řekl jsem: „Ježíši, jestli opravdu jsi a chceš, abych tam šel, tak se postarej o ty dvě naše mladší děti, abychom tam mohli jít.“ Pro mne bylo nemožné, aby se o ně někdo postaral. Oba dva jsme měli rodiče dost nemocné, tak to nepřipadalo v úvahu.

Pro mne bylo velkým překvapením, že se nabídla maminka od manželky, že nám je pohlídá. Opravdu to bylo pro mne překvápko, že můžeme jet do AC. Když jsme přijeli do toho sboru, tak se tam s námi lidé zdravili, ale já jsem jim nerozuměl, co to mluví. Jen jsem vnímal nějaký hlas, jak mi říká: „Jsou to tví nepřátelé!“ A měli divné oči.

Měli tam nějakého hosta z Anglie a on tam mluvil svědectví o tom jak žil. Že pil, kouřil, jestli hrál automaty na to si už nepamatuji, že ničil svou rodinu a jak to mluvil, tak jsem si myslel, že tu na mě hraje divadlo. Že manželka řekla něco švagrové a ona to řekla tomu, co to vedl a oni to na mě naaranžovali. Ale on pokračoval a řekl kdo mu z toho pomohl, kdo zachránil jeho rodinu, a že to byl Ježíš Kristus. Že Jej přijal do svého života jako Spasitele a Pána. Uvědomil jsem si, že někdo může změnit můj život a tak jsem Ježíši řekl: „ Jestli jsi pomohl té dívce a tomuto muži, tak se staň mým Spasitelem a Pánem mého života.“ Do 14 dní jsem přestal pít, kouřit a hrát automaty. Nevěděl jsem, že bych se za to mohl modlit. Ježíš to udělal sám. Jsem mu za to vděčný z čeho dostal mě i mou rodinu. Asi do třech týdnů uvěřila manželka a děti následovaly jedno po druhém. Manželka se mnou zažila dvanáct let krutého manželství. Vše mi odpustila. Od té doby žijeme jako dva milenci. Ježíš začal náš vztah pomalu uzdravovat. Byli jsme hodně uzavřeni jeden vůči druhému. I naše děti mi vše odpustili. Jsem vděčný Ježíši za to, co pro nás udělal, že nás zachránil ze smrti a dal nás do života. On dal tu pomocnou ruku. Jsem mu vděčný, že jsem ji mohl přijmout.

Je to už 16 let co jsem Ježíši vydal svůj život a bez Něho bych si to nedovedl představit pokračovat dál.

Svědectví mé milované manželky je: Bože, zachraň naši rodinu!

To co jsem neměl, dal mi Ježíš. Svou Lásku.

Jan K.

Ježíš.cz - Svědectví
Ohrálová

Marie

SVĚTCI MĚSÍCE

Sv. Josefína Bakhita - 8. února

Postavení: otrokyně a řeholnice

Úmrtí: 1947

Patron: Súdánu a světového dne modliteb za oběti obchodu s lidmi.

ŽIVOTOPIS

V dětství se stala otrokyní. Později majetkem italského konzula a se změnou poměrů se dostala do Itálie, kde už jako svobodná byla pěstounkou dcery Michielimových. Nakonec, po setkání s Bohem, se stala vzornou řeholnicí u sester kanosiánek.

„AFRICKÝ KVĚT“

Své původní jméno si snad ani nepamatovala. Narodila se v muslimské rodině v Súdánu, a když jako malá vytrhávala na poli plevel, byla unesena a prodána do otroctví. Od únosců dostala jméno Bakhita, což znamená "šťastná." Při otrockém zacházení však šťastná být nemohla. Vícekrát byla prodávána na trzích v Chartúmu a Obejde, poznala mnoho tělesného i duševního utrpení. Pak dostala za pána italského konzula Kalista Legnaniho, který s ní zacházel jako s člověkem. Laskavost a přívětivost nových majitelů provázela však touha po domově a vlastní rodině. Jelikož politické změny přiměly Legnaniho k návratu do Itálie, vzal Bakhitu sebou. Tam ji světil svému příteli Michielimu, v jehož rodině se narodila dcera a pěstounka vykoupená z otroctví mu přišla vhod.

Rodina, která z důvodů pracovních povinností potřebovala odcestovat, dala dceru i s ošetřovatelkou do péče katechumenického ústavu sester kanosiánek. Bakhita se tak setkala s Bohem, jehož existenci už jako malé dítě tušila při pohledu na slunce, hvězdy a měsíc. Tenkrát si kladla otázku, kdo může být jejich pánem? Ve vzpomínkách uvedla, že jej chtěla poznat a vzdávat mu chválu. U sester kanosiánek se jí to podařilo.

Po katechumenátu přijala v lednu 1890 křest a nové jméno Josefína. Po návratu paní Michieliové, které předala dceru, zůstala v klášteře. 8. 12. 1896 složila sliby v Kongregaci sv. Magdalény z Canossy. Velkou úctu měla ke křtitelnici, u níž si připomínala, že to je místo, kde se stala Boží

dcerou. Ta událost znamenala pro ni víc než osvobození z otroctví. Také my bychom měli častěji myslet na význam svého křtu.

V klášteře vařila v kuchyni, vyšívala i bývala ve vrátnici. Zprvu svou odlišnou barvou pleti způsobovala rozruch a sama tím dost trpěla. Svoji laskavostí však získala srdce mnohých. Byla přezdívána "Africký květ" nebo i "Šťastná sestra." Konec života prožila v nemoci a v agonii se vracela do doby otroctví, žádající povolit těžké řetězy. Zemřela v pověsti svatosti a 1. 10. 2000 byla kanonizována.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Pomodlím se za to, abych dokázal být dobrý ve všech situacích a v každém prostředí hledal Boží přítomnost.

Bože, radujeme se z výroční oslavy svaté Bakhity a prosíme Tě, nauč nás, jak Tě máme hledat, abychom se naučili žít v Tvé přítomnosti a jako ona svědčit o Tvé lásce svým životem. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

POZNÁMKA

Příběh sv. Josefíny Bakhity byl také zfilmován a informace o filmu se nacházejí na <http://www.paulinky.cz/clanky/Cokoladova-svetice-nadeje.html>

Sv. Jeroným Emiliani - 8. února

Postavení: zakladatel řádu CRS (Somaskové)

Úmrtí: 1537

Patron: Trevisa, Benátek, sirotků a zakladatelů škol

ŽIVOTOPIS

Pocházel z Benátek, v mládí vstoupil k vojsku. Oddal se tam nevázanému životu. Stal se velitelem pevnosti, která padla a on se ocitl v zajetí. Změnil se a zázrakem byl zachráněn. Po svém obrácení se věnoval chudým, nemocným, sirotkům. Budoval pro ně domy a založil společnost, která se jim dále věnovala. Sídlo měla v Somasca, v severní části Itálie. Tam se Jeroným podruhé nakazil morem a zemřel.

NEUVĚŘITELNÉ EXERCICIE VĚZNĚ

Narodil se r. 1486 ve šlechtické rodině v Benátkách. Oblíbil si vojenskou dráhu a proti vůli rodičů vstoupil již v 15 letech do armády. Byl cholerické povahy, energický a podnikavý. Dal se také svést k rozkošnickému nevázanému životu, který byl u vojska běžný. Stal se důstojníkem a nakonec hlavním velitelem. Při obraně pevnosti Castelnovo proti Lize z Cambrai byl zajat, spoután okovy a uvržen do tmavého vězení. Bylo mu kolem 24 let, když šel jako marnotratný syn do sebe. Očekáváje ve vězení smrt, prosil o pomoc Boží Matku, uctívanou jako útočiště hříšníků a pln lítosti také prosil: "Nejsladší Ježíši, nebuď mi soudcem, nýbrž Spasitelem!"

Pak došlo k zázraku. V noci k němu prý přistoupila zahalená postava ženy, zbavila ho okovů, dala mu klíče a zmizela. Jeroným se dostal ven a namířil si to do Trevisa, kde okovy položil na oltář P. Marie, kterou vzýval. Celou událostí byl úplně změněn. Dalo by se říci, že v tmavém žaláři prožil exercicie, které ho úplně změnily a po osvobození postem a kajícíností je dotáhl do konce. Jako vězeň nereptal, ale modlil se, protože přijal Boží milost. Pak už šel za tím, co poznával jako nejlepší řešení. Vždy je nejdůležitější začít opravdově s Boží milostí spolupracovat.

Jeroným po dokončení zmíněných exercicií, v nichž obnovil víru a naučil se modlit, ještě v nejistotě přijal místo purkmistra, ale začal také uvažovat o službě chudým a potřebným. Kvůli ní se později místa zřekl. Začínal péči o děti jednoho bratra, který předčasně zemřel a pak i o děti druhého a jeho dům v Benátkách se stal útlukem chudých. Staral se o sirotky, kterým poskytoval také náboženskou výchovu i výuku řemesel.

Svou lásku obdivuhodně prokazoval zejména za hladomoru v letech 1528-9, kdy sbíral sirotky po ulicích a sloužil nemocným. Sám se také nakazil morem, ale v důvěře v Boží pomoc se uzdravil.

V roce 1531 se zřekl svého zbylého majetku ve prospěch osiřelých dětí svých bratrů a nastěhoval se do jím zbudovaného sirotčince, zřejmě sv. Basila, k němuž později přibývaly další.

V následujícím roce, podporován přáteli a na pozvání některých biskupů uskutečnil okružní "cestu dobročinnosti" po kraji Benátském a Lombardii. Přitom zakládal sirotčince i domovy pro mravně narušená děvčata. Neobešlo se to bez dalších spolupracovníků zejména z řad kněží a z nich vytvořil "Společnost služebníků chudých", řád Somasků. Ten později potvrdil papež Pavel III. jako Somascou kongregaci řeholních kleriků. Jeroným zatím neúnavně pracoval a pomáhal, kde bylo zapotřebí. Při další morové ráně, tentokrát v Somasce u Bergama, se při službě druhým znovu nakazil a zemřel.

Za svatého jej vyhlásil v roce 1767 papež Klement XIII. Papežem Piem XI. Byl pak v roce 1928 vyhlášen za patrona sirotek a opuštěné mládeže.

Úcta a tradice: V Belgii existuje řád, který se věnuje výchově sirotek a opatrování starých a nemocných mužů. Jeho členové se jmenují podle svěřce „bratři svatého Jeronýma Emilianyho.

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1880.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Budu rozjímat a snažit se také s Boží milostí spolupracovat.

"Bože, prameni milosrdenství, Tys povolal svatého Jeronýma, aby se stal ochráncem a otcem sirotek a opuštěných dětí. Na jeho přímluvu ukaž všem, kdo jsou v nouzi, že jsi náš milující Otec, a dej, ať si věrně uchováme ducha Tvého synovství. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen"

(www.catholica.cz, a z knihy „Rok se svatými“) Přípravila Marie Ohrálová

POVÍDKA NA NEDĚLI

Sestřička – tajná zbraň

„My si ani neuvědomujeme, co dokáže radost ze života, co dokáže láska, co dokáže povzbuzení, neuvědomujeme si to, dokud se nedostaneme do situace, kdy si potřebujeme tenhle kouzelný, životadárný elixír dopřát, kdy se prostě bez něj neobejdeme,“ vyprávěl primář C., „a já vám to doložím na našem oddělení.“

Vidíte támhletu dívku, která jde před námi po ulici, ano, ta černovláska. To je naše tajná zbraň, tak jí říkáme. Když jde někdo na těžkou operaci, dáme mu na takový den tuhle sestru, aby se o něj starala, stačí den a nevěřili byste, jak dokáže pacienta pozvednout. Je to zdravotní sestra, jenže, když se podíváte na výsledky, jaké máme s pacienty, kterým se věnuje, řekli byste, že je to kouzelnice. Tajná zbraň...

Nedělá nic jiného než ostatní sestry na oddělení... A přitom pacienti se zlepší, jakmile se o ně začne starat. Je veselá, vychází z ní láska k lidem – vychází z ní cosi, co dokáže v každém otevřít rezervy a pomocí těch zázračných rezerv – jaké přece bývají pro obtížné časy v každém z nás – vítězit. Dívka, která nijak nestudovala psychologii, působí jako ten nejlepší lék.

Ano, jsou lidé, kteří tak působí, jsou to takové chodící léky, jen se vám přiblíží, ucítíte radost a chuť do života. Je těch kouzelných léků málo, ale budme vděční i za těch pár, co se v naší uspěchané a lhostejné době ještě zoufalým duším podávají. Měli jsme u nás pacientku, která se o nic nezajímala, jen se dívala z okna, takový kámen položený do lůžka, spíš než jako člověk vypadala jako hmota, nemyslicí hmota. Když se na vás podívala, měli jste dojem, že se na vás dívá židle, stejná netečnost v ní byla jako v nějakém kusu nábytku – a to té paní nebylo ještě ani šedesát. Co jsme udělali? Nasadili jsme na ni svou tajnou zbraň. Stačilo pár dní a ta pacientka se začala – jak já tomu říkám – vracet do sebe, nejprve se vrátila do svých očí, když se dívala, už jste nemohli pochybovat, že vás vidí. Pak začala projevovat zájem o svět a nakonec se z ní stala žena, která byla schopná se usmívat. Přitom tahle sestra s ní nedělala žádnou tajuplnou terapii, jen s ní mluvila, usmívala se, měla ji ráda, já nevím, jak to tohle děvče dokáže, ono má naše pacienty opravdu rádo – a oni tu její lásku vycítí a dokážou se v ní vykoupat jako pacienti v lázních v léčivé vodě, dokážou ze sebe smýt trápení. Když ta paní odcházela z nemocnice, dala téhle dívce zlatý křížek, který nosila na krku, ale ona se dala do smíchu a křížek si nevzala, přece nic mimořádného neudělala, a tak ať si ho ta paní nechá. Opravdu, ta dívka neudělala nic mimořádného – tedy se svého hlediska nic mimořádného -, jen se usmívala, jen měla ráda ty, o které se starala. Neudělala nic zvláštního...

Dejme tomu. Ono by to opravdu nemělo být nic mimořádného, usmívat se a mít rád své bližní. Ale dnes to není běžné, normální. Snad bývaly časy, kdy to normální bylo, snad takové časy nastanou. Teď nejsou.

Do té doby, než se něco takového stane normálním, musíme se snažit nacházet takovéto lidi – léky, když je nám smutno, musíme přát našim dětem, aby takové lidi neměli kolem sebe – jen tak si mohou uchovat radost a duševní zdraví. Kdybychom sami uměli být léky, kdybychom sami dokázali to, co dokáže těch pár lidí kolem nás, svět by se rozsvítil. Ano, to jsou ti lidé – chodící úsměvy. To jsou oni, kteří vám už svou existencí dávají jistotu, že život má smysl, že váš život se nepohybuje v prostoru nenávisti a marnosti. Víte, láska je nejlepší lék. Láska je nejlepší lék. Ne, to není fráze, to není refrén z nějakého hloupého šlágru, je to něco, co já starý lékař má ověřeno na celoživotní zkušenosti. Čím méně mají lidé kolem sebe lásky, pochopení, přátelství, tím spíš přestávají být zdravými a stávají se pacienti. Láska uzdravuje duši, pomáhá uzdravovat i tělo – znáte to z biblické: vstaň a chod', tvé hříchy jsou ti odpuštěny... Zná to každý, jenomže my to bereme jako něco, co se týká těch druhých a snad ani nevíme, že jsme tím příkazem oslovováni každý jednotlivě, nechápeme, že ta hříšnost, kterou je třeba odstranit, spočívá možná v jediném, v nedostatku lásky. Mohu doložit, že ti, co se v naší nemocnici dotknou té lásky, jaká vydechuje z naší radostné a vlídné sestry, získává ji náhle podivuhodnou sílu, podivuhodnou energii... Já, který nejsem nijak nešťastný, jen ji potkávám na chodbě, cítím dotyk něčeho silného a krásného a vítězného. A když si tu dívku dobře prohlédnete, zjistíte, že to vůbec není krasavice, skutečně žádná kráska, ovšem je nesmírně krásná, budeme-li posuzovat krásu, která je nevyslovitelná a které je tahleta dívka plná, tu tajemnou krásu, jež nemá nic společného s našimi těly, naší viditelnou podobou – snad chápete, jakou krásu mám na mysli -, tu která nestárne, tu, kterou mívali kdysi světcí a světice, krásu, která je důkazem velkého dobra, jež nás navštěvuje, aby nás podepřelo v našich potížích, aby nám ukázalo, že tenhle svět je sice místem velikých tragédií, ale že je také místem velikých příležitostí, jak tragédie odstraňovat. Podívejte se na tu dívku, vypadá tak nenápadně, tak

obyčejně, jenže kdyby na vás promluvila, kdybyste se podívali do jejich očí, hned byste pochopili, proč ji považujeme v našem oddělení za náš tajný lék, nejsilnější lék...”

PRO ZASMÁNÍ

V jednom vyhlášeném hotelu visela u recepce cedule: „Nekuřte v posteli. Popel, který tu pak zůstane, může být váš vlastní!“

Během návštěvy v ústavu pro duševně nemocné se ptá návštěvník ředitele, podle jakých kritérií se rozhoduje, zda si tam pacienta nechají, nebo ne.

Ředitel vysvětluje: „To máte tak. My napustíme vanu vodou, dáme kandidátovi lžičku, hrnek a kýbl a poprosíme ho, aby vanu vyprázdnil.“

Návštěvník povídá: „Aha, rozumím. Normální člověk si vezme kýbl, aby ro šlo rychleji, že?“

Ředitel: „Ne, normální člověk vytáhne špunt! ... Chcete pokoj s oknem na východ, nebo na sever?“

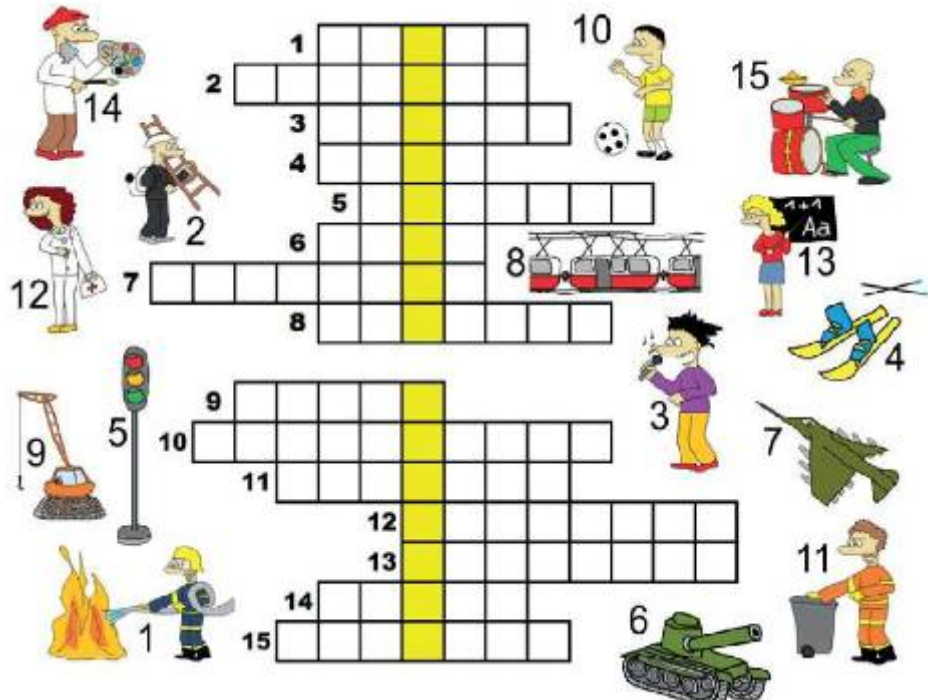

Dvorní kapelník jednou zastihl císaře France Josefa hrajícího na flétnu a začal pochlebovat: „Škoda, že se nevěnujete muzicírování.“

Císař suše odpověděl: „Proč? Jako císař se také nemám špatně.“

Nedělníček dětem

!!! SOUTĚŽ!!!

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. února.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „AŽ UŽ NAPADNE SNÍH“

Soutěže se zúčastnilo celkem 9 dětí. Z Dolního Benešova 3, ze Zábřehu 1, přespolních 5. V krabičce byly 3 odpovědi; 6 odpovědi přišlo na email.

1. cena – knížka – Jiří Duda; 11 let; Dolní Benešov
2. cena – pexeso – Honzík Kerlín, 1. tř. Zábřeh;
3. cena – klíčenka – Dominika Vysocká; 3. tř. Olbramice

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
Výhercům blahopřejeme

(Autorka doplňovačky: Adéla Václavíková, Klášterec nad Ohří)

připravila Marie Ohrálová

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na únor 2021

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.2.	17.00	Za + Hildegardu Gaidečkovou – měsíční	
Út	9.2.	6.30	Za uzdravení nemocné osoby	
St	10.2.	17.00	Za + Tomáše Buhlu – měsíční	
Čt	11.2.	17.00	Za Marii Chřibkovou, manžela a za živou rodinu	
Pá	12.2.	Záb 17.00		
So	13.2.	7.00	Poděkování P.Bohu za 80 let života, dar zdraví, přijaté milosti...	
Ne	14.2.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	14.2.	Záb 8.30		
Ne	14.2.	10.00		
Po	15.2.	17.00	Za Jiřího Galička, sestru a dvoje rodiče	
Út	16.2.	6.30	Za + Martu Juřenikovou a + Václava Říčeného	
St	17.2.	17.00	Za + P. Ernsta Postulku SDB a za duše v očistci	
Čt	18.2.	17.00	Za Hedviku Radošovskou, manžela Antonína a za dvoje rodiče	
Pá	19.2.	Záb 17.00	Za Petra Slaninu, + rodinu a za duše v očistci	
So	20.2.	7.00	Za Olgu Kozlovou, Lenku Švarcovou, Emericha Kozla a za + r...	
Ne	21.2.	7.00	Za + Josefa Mottla, rodiče a sourozence	
Ne	21.2.	Záb 8.30	Za Josefa Sommera, rodiče a dva bratry	
Ne	21.2.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	22.2.	17.00	Za Josefa Harazima, rodiče z obou stran a za duše v očistci	
Út	23.2.	6.30		
St	24.2.	17.00	Za + Marii Vavřínkovou – měsíční	
Čt	25.2.	17.00	Za + Františka Hankeho – měsíční	
Pá	26.2.	Záb 17.00		
So	27.2.	7.00		
So	27.2.	ČK 16.00	Za + Alexandra a Jiřinu Tomičkovy, živou a + rodinu a duše v o.	
Ne	28.2.	7.00		
Ne	28.2.	Záb 8.30	Za živé a + farníky	
Ne	28.2.	10.00		
Po	1.3.	17.00	Za Josefa Michalíka, otce a + příbuzenstvo	
Út	2.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	3.3.	17.00	Za + Josefa Mazala, dvě manželky a za Marii Řehovou	
Čt	4.3.	17.00	Za + Marii Kuchařovou, manžela, zetě, rodiče a sourozence z o...	
Pá	5.3.	6.30	Za živou a + rodinu Pěchulovou, Kopečnou a Grossovou	
Pá	5.3.	Záb 17.00		
So	6.3.	7.00	Za Hedviku Kostřicovou, manžela a za živou rodinu	
Ne	7.3.	7.00		
Ne	7.3.	Záb 8.30		
Ne	7.3.	10.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti k životnímu jubileu s pro...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ÚNORU

Sbírka na OPRAVY – neděle 14. 2. 2021

Sbírka HALÉŘ SV. PETRA – odesílá se celá pro pastorační potřeby papeže – neděle 21. 2. 2021

Průběžný stav Tříkrálové sbírky k 31.1.2021

ONLINE koledování (přispívat lze do 30.4.2021) – **225 705 Kč**

Jak můžete přispět?

ONLINE koleda na www.trikralovasbirka.cz. Z nabídky vyberte HLUČÍN CH – důležité pro přidělení částky naší Charitě. Je možné získat potvrzení o daru pro daňové účely. Platba se provádí kartou či převodem.

PŘEVOD: Pošlete částku na účet **66008822/0800**

s variabilním symbolem **77708005**.

Zadání var. symbolu je velmi důležité

pro přidělení částky naší Charitě.

QR Platba

Statické pokladničky (ukončeno 24.1.2021)

OBEC	Částka	OBEC	Částka
Antošovice	11 400 Kč	Kravaře, včetně Koutů a Dvořiska	176 632 Kč
Bělá	15 184 Kč	Ludgeřovice	119 059 Kč
Bohuslavice	89 531 Kč	Markvartovice	30 078 Kč
Bolatice	100 845 Kč	Píšť	78 103 Kč
Borová	50 538 Kč	Rohov	23 345 Kč
Darkovice	70 747 Kč	Strahovice	30 803 Kč
Dolní Benešov	68 536 Kč	Sudice	25 041 Kč
Zábřeh	6 866 Kč	Šilheřovice	47 677 Kč
Hať	20 672 Kč	Štěpánkovice	84 278 Kč
Hlučín - Bobrovniky	151 585 Kč	Třebom	3 817 Kč
Hlučín – Darkovičky	44 100 Kč	Vřesina	48 211 Kč
Hlučín - město	95 770 Kč	Závada	25 380 Kč
Chuchelná	46 245 Kč		
Kobčice			
Kozmice			

Statické pokladničky celkem: **1 464 443 Kč**

Online koleda k 31.1.2021: **225 705 Kč**

Výtěžek celkem k 31.1.2021: **1 690 148 Kč**

Část pro Hlučínsko dle určeného klíče (65 %) k 31.1.2021 – **1 098 596 Kč**

Děkujeme za Vaše dary a pomoc potřebným v našem regionu.

Aktuální výtěžek sledujte na www.charitahlucin.cz.

**At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

SVATOBLAŽEJSKÉ POŽEHNÁNÍ

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová, foto Věra Dudová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917